

Invasió

Un relat de: [Eric Martinez](#)

Ja estan aquí, tots sabíem que arribaria aquest dia, i finalment ha arribat. Ja són aquí. Ens han envaït els zombis. Mireu-los... corren pel carrer mirant a terra, altres per la bora del riu, a punt de caure... Homes, dones, parelles, famílies, tots estan contagiats. Mireu aquell jove... Corre! Corre! No miris enrere! Pots arribar! Corre!... Deu meu, l'han atrapat, és un d'ells... Tanqueu les portes i les finestres!... Corren pels carrers com bojos... Deu meu... mireu els nens... quina edat té aquell? No té ni dos anys...

Ens han envaït... la raça humana ha sigut derrotada... No! No!... Encara podem lluitar... Encara hi ha esperança... Obriu les portes, companys i companyes, feu una barrera al voltant de l'edifici... ATAQUEU!

Lluitem amb tot el que tenim... Platons, Brechts, Cervantes, Tetzukas...

Sembla que retrocedeixen... feu força nois i noies... Que és aquesta llum? Que tenen a les mans?... és molt lluminós... i bonic... Oh... Oh... Oh! No! No! És una trampa... Mantingueu la línia, protegiu l'edifici... Mare meva, esteu quasi tots infectats! Tanqueu les portes! Tanqueu-les! Aguanteu! Quina força que tenen, estan a punt d'entrar... O senyor... Estan a dintre! Protegiu les armes... No... deixeu-me... aparteu aquesta llum de mi... aquesta llum preciosa... hipnòtica... aquests sons atractius... Oh... Oh... Oh! Contagiat. Estic en la nube. Forever a lone XD.